

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 12C/177/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712215085
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kovalčíková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6712215085.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen, v konaní pred sudcom JUDr. Janou Kovalčíkovou, v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova ul. č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpený advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti odporcovi Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné nám. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Návrhy na prerušenie konania **z a m i e t a**.

Návrh **z a m i e t a**.

Odporcovi náhradu trov konania voči navrhovateľovi **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhmi zo dňa 17.09.2012, doručenými tunajšiemu súdu dňa 27.09.2012, sa navrhovateľ v konaniach spisová značka 12C/177/2012, 12C/178/2012, 12C/179/2012, 12C/180/2012, 12C/181/2012, 12C/192/2012, 12C/193/2012, 12C/194/2012, 12C/195/2012, 12C/196/2012, 12C/197/2012, 12C/198/2012 a 8C/198/2012 domáhal voči odporcovi náhrady škody titulom majetkovej škody ako aj titulom nemajetkovej ujmy vzniknutej mu nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Zvolen, pretože tento nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote a žiadosť o udelenie poverenia zamietol.

Súd z dôvodu, že predmetom vyššie uvedených konaní sú obdobné veci a účastníci konania sú v jednotlivých konaniach totožní, uznesením č.k. 12C/177/2012-16 zo dňa 06.05.2013 rozhodol o spojení vecí na spoločné konanie s tým, že konanie sa bude viesť pod spoločnou spisovou značkou 12C/177/2012.

Navrhovateľ návrh odôvodnil tým, že Okresný súd Zvolen ako súd exekučný mal zákonnú povinnosť rozhodnúť o udelení poverenia na vykonanie exekúcie v lehote 15 dní od doručenia žiadosti. Poukázal na to, že napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala spoluprácu s účastníkmi konania, súd rozhodol o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia dlho po uplynutí zákonnej lehoty. V predmetnom exekučnom konaní neexistovala okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, že súd pristúpil k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie až po tak dlhej dobe. Exekučný súd navyše svojím nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva navrhovateľa na zaplatenie dlhu v časti istiny, a to bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup, čím formálne vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi navrhovateľom ako oprávneným a povinným a tým vytvoril stav zakladajúci reálnu nevykonalnosť istiny a jej príslušenstva. Z týchto dôvodov mala

navrhovateľovi vzniknúť majetková škoda ako aj nemajetková ujma, ktorú si navrhovateľ v jednotlivých žalobách vyčíslil.

V konaní začatom pod sp.zn. 12C/177/2012 si navrhovateľ uplatnil titulom majetkovej škody sumu 125,-Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 319,-Eur. Z tvrdení obsiahnutých v žalobe vyplýva, že navrhovateľ v exekučnom konaní v postavení oprávneného navrhol písomným podaním adresovaným zvolenému súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu proti povinnému: U. B., G. XX.XX.XXXX, vec bola vedená súdnym exekútorom pod spisovou značkou EX XXXXX/XXXX. Súd mal rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 10.12.2008, a to rozhodnutím o poverení (k omeškaniu malo dôjsť o viac ako 6 mesiacov). Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu mala vzniknúť navrhovateľovi majetková škoda, ktorá mala pozostávať z nákladov vynaložených na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému vo výške 70,-Eur, nákladov na udržiavanie a správu informačného systému vo výške 40,-Eur, nákladov na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde vo výške 15,-Eur - celkovo teda mal navrhovateľ vynaložiť vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej a to výlučne vplyvom nesústredenej činnosti exekučného súdu márne sumu požadovaných 125,-Eur. Navrhovateľ tvrdil, že táto suma by ho neťažila, ak by exekučný súd postupoval správne a pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie by dodržal zákonom stanovenú lehotu.

Navrhovateľ si súčasne uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 319,-Eur, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Márnym plytutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu, že správnym postupom exekučného súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy žalobcu týmto rizikám: neskorým ukončením procedúry exekučným súdom nastalo riziko zániku povinného, neskorým ukončením procedúry exekučným súdom nastalo riziko zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a neskorým ukončením procedúry exekučným súdom nastalo riziko insolvenčného povinného. Pri určovaní náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal žalobca pre možnú analógiu z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,-Eur, pričom v tejto súvislosti poukázal na judikatúru Ústavného súdu SR.

V konaní pôvodne začatom pod sp. zn. 12C/178/2012 si navrhovateľ uplatnil titulom majetkovej škody sumu 125,-Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 275,-Eur. Z tvrdení obsiahnutých v žalobe vyplýva, že navrhovateľ v exekučnom konaní v postavení oprávneného navrhol písomným podaním adresovaným zvolenému súdnemu exekútorovi, vykonať exekúciu proti povinnému: Q. Š., G. XX.XX.XXXX, vec bola vedená súdnym exekútorom pod spisovou značkou EX XXXXX/XXXX. Súd mal rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 20.01.2009, a to rozhodnutím o poverení (k omeškaniu malo dôjsť o viac ako 5 mesiacov). Odôvodnenie žaloby navrhovateľ postavil na obdobnom skutkovom základe ako v prípade konania vedeného pod sp. zn. 12C/117/2012.

V konaní pôvodne začatom pod sp. zn. 12C/179/2012 si navrhovateľ uplatnil titulom majetkovej škody sumu 125,-Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 330,-Eur. Z tvrdení obsiahnutých v žalobe vyplýva, že navrhovateľ v exekučnom konaní v postavení oprávneného navrhol písomným podaním adresovaným zvolenému súdnemu exekútorovi, vykonať exekúciu proti povinnému: L. Z., G. XX.XX.XXXX, vec bola vedená súdnym exekútorom pod spisovou značkou EX XXXX/XXXX. Súd mal rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 05.06.2009, a to rozhodnutím o poverení (k omeškaniu malo dôjsť o viac ako 6 mesiacov). Odôvodnenie žaloby navrhovateľ postavil na obdobnom skutkovom základe ako v prípade konania vedeného pod sp. zn. 12C/117/2012.

V konaní pôvodne začatom pod sp. zn. 12C/180/2012 si navrhovateľ uplatnil titulom majetkovej škody sumu 125,-Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 330,-Eur. Z tvrdení obsiahnutých v žalobe vyplýva, že navrhovateľ v exekučnom konaní v postavení oprávneného navrhol písomným podaním adresovaným zvolenému súdnemu exekútorovi, vykonať exekúciu proti povinnému: E. Q., G. XX.XX.XXXX, vec bola vedená súdnym exekútorom pod spisovou značkou EX XXXX/XXXX. Súd mal rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 09.02.2009, a to rozhodnutím o poverení (k omeškaniu malo dôjsť o viac ako 6 mesiacov). Odôvodnenie žaloby navrhovateľ postavil na obdobnom skutkovom základe ako v prípade konania vedeného pod sp. zn. 12C/117/2012.

V konaní pôvodne začatom pod sp. zn. 12C/181/2012 si navrhovateľ uplatnil titulom majetkovej škody sumu 125,-Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 1.430,-Eur. Z tvrdení obsiahnutých v žalobe vyplýva, že navrhovateľ v exekučnom konaní v postavení oprávneného navrhol písomným podaním adresovaným zvolenému súdnemu exekútorovi, vykonať exekúciu proti povinnému: B. Š., G. XX.XX.XXXX, vec bola vedená súdnym exekútorom pod spisovou značkou EX XXXX/XXXX. Súd mal rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 24.07.2007, a to rozhodnutím o poverení (k omeškaniu malo dôjsť o viac ako 26 mesiacov). Odôvodnenie žaloby navrhovateľ postavil na obdobnom skutkovom základe ako v prípade konania vedeného pod sp. zn. 12C/117/2012.

V konaní pôvodne začatom pod sp. zn. 12C/192/2012 si navrhovateľ uplatnil titulom majetkovej škody sumu 125,-Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 550,-Eur. Z tvrdení obsiahnutých v žalobe vyplýva, že navrhovateľ v exekučnom konaní v postavení oprávneného navrhol písomným podaním adresovaným zvolenému súdnemu exekútorovi, vykonať exekúciu proti povinnému: K. L., G. XX.XX.XXXX, vec bola vedená súdnym exekútorom pod spisovou značkou EX XXXX/XXXX. Súd mal rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 05.11.2010, a to rozhodnutím o poverení (k omeškaniu malo dôjsť o viac ako 10 mesiacov). Odôvodnenie žaloby navrhovateľ postavil na obdobnom skutkovom základe ako v prípade konania vedeného pod sp. zn. 12C/117/2012.

V konaní pôvodne začatom pod sp. zn. 12C/193/2012 si navrhovateľ uplatnil titulom majetkovej škody sumu 125,-Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 935,-Eur. Z tvrdení obsiahnutých v žalobe vyplýva, že navrhovateľ v exekučnom konaní v postavení oprávneného navrhol písomným podaním adresovaným zvolenému súdnemu exekútorovi, vykonať exekúciu proti povinnému: L. U., G. XX.XX.XXXX, vec bola vedená súdnym exekútorom pod spisovou značkou EX XXXX/XXXX. Súd mal rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 10.05.2010, a to rozhodnutím o poverení (k omeškaniu malo dôjsť o viac ako 17 mesiacov). Odôvodnenie žaloby navrhovateľ postavil na obdobnom skutkovom základe ako v prípade konania vedeného pod sp. zn. 12C/117/2012.

V konaní pôvodne začatom pod sp. zn. 12C/194/2012 si navrhovateľ uplatnil titulom majetkovej škody sumu 125,-Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 770,-Eur. Z tvrdení obsiahnutých v žalobe vyplýva, že navrhovateľ v exekučnom konaní v postavení oprávneného navrhol písomným podaním adresovaným zvolenému súdnemu exekútorovi, vykonať exekúciu proti povinnému: W. B., G. XX.XX.XXXX, vec bola vedená súdnym exekútorom pod spisovou značkou EX XXXX/XXXX. Súd mal rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 14.01.2011, a to rozhodnutím o poverení (k omeškaniu malo dôjsť o viac ako 14 mesiacov). Odôvodnenie žaloby navrhovateľ postavil na obdobnom skutkovom základe ako v prípade konania vedeného pod sp. zn. 12C/117/2012.

V konaní pôvodne začatom pod sp. zn. 12C/195/2012 si navrhovateľ uplatnil titulom majetkovej škody sumu 125,-Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 330,-Eur. Z tvrdení obsiahnutých v žalobe vyplýva, že navrhovateľ v exekučnom konaní v postavení oprávneného navrhol písomným podaním adresovaným zvolenému súdnemu exekútorovi, vykonať exekúciu proti povinnému: P. C., G. XX.XX.XXXX, vec bola vedená súdnym exekútorom pod spisovou značkou EX XXXX/XXXX. Súd mal rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 02.08.2011, a to rozhodnutím o poverení (k omeškaniu malo dôjsť o viac ako 6 mesiacov). Odôvodnenie žaloby navrhovateľ postavil na obdobnom skutkovom základe ako v prípade konania vedeného pod sp. zn. 12C/117/2012.

V konaní pôvodne začatom pod sp. zn. 12C/196/2012 si navrhovateľ uplatnil titulom majetkovej škody sumu 125,-Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 660,-Eur. Z tvrdení obsiahnutých v žalobe vyplýva, že navrhovateľ v exekučnom konaní v postavení oprávneného navrhol písomným podaním adresovaným zvolenému súdnemu exekútorovi, vykonať exekúciu proti povinnému: A. Ď., G. XX.XX.XXXX, vec bola

vedená súdnym exekútorom pod spisovou značkou EX XXXX/XXXX. Súd mal rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 10.08.2009, a to rozhodnutím o poverení (k omeškaniu malo dôjsť o viac ako 12 mesiacov). Odôvodnenie žaloby navrhovateľ postavil na obdobnom skutkovom základe ako v prípade konania vedeného pod sp. zn. 12C/117/2012.

V konaní pôvodne začatom pod sp. zn. 12C/197/2012 si navrhovateľ uplatnil titulom majetkovej škody sumu 125,-Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 275,-Eur. Z tvrdení obsiahnutých v žalobe vyplýva, že navrhovateľ v exekučnom konaní v postavení oprávneného navrhol písomným podaním adresovaným zvolenému súdnemu exekútorovi, vykonať exekúciu proti povinnému: B. K., G. XX.XX.XXXX, vec bola vedená súdnym exekútorom pod spisovou značkou EX XXXX/XXXX. Súd mal rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 28.04.2010, a to rozhodnutím o poverení (k omeškaniu malo dôjsť o viac ako 5 mesiacov). Odôvodnenie žaloby navrhovateľ postavil na obdobnom skutkovom základe ako v prípade konania vedeného pod sp. zn. 12C/117/2012.

V konaní pôvodne začatom pod sp. zn. 12C/198/2012 si navrhovateľ uplatnil titulom majetkovej škody sumu 125,-Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 605,-Eur. Z tvrdení obsiahnutých v žalobe vyplýva, že navrhovateľ v exekučnom konaní v postavení oprávneného navrhol písomným podaním adresovaným zvolenému súdnemu exekútorovi, vykonať exekúciu proti povinnému: M. Č., G. XX.XX.XXXX, vec bola vedená súdnym exekútorom pod spisovou značkou EX XXXXX/XXXX. Súd mal rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 19.05.2011, a to rozhodnutím o poverení (k omeškaniu malo dôjsť o viac ako 11 mesiacov). Odôvodnenie žaloby navrhovateľ postavil na obdobnom skutkovom základe ako v prípade konania vedeného pod sp. zn. 12C/117/2012.

V konaní pôvodne začatom pod sp. zn. 8C/198/2012 si navrhovateľ uplatnil titulom majetkovej škody sumu 125,-Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 1.210,-Eur. Z tvrdení obsiahnutých v žalobe vyplýva, že navrhovateľ v exekučnom konaní v postavení oprávneného navrhol písomným podaním adresovaným zvolenému súdnemu exekútorovi, vykonať exekúciu proti povinnému: M. K., G. XX.XX.XXXX, vec bola vedená súdnym exekútorom pod spisovou značkou EX XXXX/XXXX. Súd mal rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 03.01.2012, a to rozhodnutím o poverení (k omeškaniu malo dôjsť o viac ako 22 mesiacov). Odôvodnenie žaloby navrhovateľ postavil na obdobnom skutkovom základe ako v prípade konania vedeného pod sp. zn. 12C/117/2012.

Odporca sa k žalobám vyjadril prostredníctvom písomného podania zo dňa 22.07.2013, ktoré bolo doručené tunajšiemu súdu dňa 26.07.2013. Odporca v ňom okrem iného poukázal na všeobecné zákonné podmienky, za splnenia ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci:

- 1) nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup,
- 2) vznik škody,
- 3) príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne. Odporca poukazuje na to, že lehota 15 dní na poverenie exekútora neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku. Ako ukázala súdna prax, lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli sudy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. Odporca má navyše za to, že zo samotnej dikcie ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, lehota 15 dní sa nevzťahuje na rozhodnutie na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. V zmysle judikatúry Najvyššieho ako aj Ústavného súdu, vnútroštátny súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu a platnosť rozhodcovskej doložky.

Podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadost") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone

verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti. Odporca poukazuje na to, že navrhovateľ podal prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody dňa 23.04.2012. Vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27.09.2012 boli okresnému súdu doručené žaloby vo veci, odporca má za to, že ide o predčasné uplatnený nárok na súde.

Pokiaľ ide o existenciu prietáhov v konaní odporca uviedol, že podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. (účinnom od 01. 01.2013) pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietáhoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní alebo právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Navrhovateľ nepreukázal, že podal sťažnosť na prietahy v konaní, resp. žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti, ani existenciu právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ani právoplatné rozhodnutie ESLP, či právoplatné rozhodnutie Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Z týchto dôvodov má odporca za to, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prietáhov.

Vo vzťahu k uplatnenej náhrade materiálnej škody vo výške 125,-Eur odporca uviedol, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je o. i. nevyhnutné preukázať existenciu škody a jej výšku. Navrhovateľ, ale nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje, odporca považoval za hypotetické. K tomuto názorovému presvedčeniu odporcu viedla skutočnosť, že navrhovateľ v žalobách neuvádza, či predmetné vecné náklady predstavujú podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. skutočnú škodu, alebo ušlý zisk. Skutočná škoda je trvalé zmenšenie majetku poškodeného a ušlý zisk predstavuje ušlý majetkový prospech, resp. nerozmnoženie majetku poškodeného, ktoré by bolo možné dôvodne očakávať, nebyť škodnej udalosti s ohľadom na pravidelný beh vecí. Navrhovateľ však neuniesol dôkazné bremeno tvrdenia, pretože nekonkretizoval či si uplatňuje skutočnú škodu alebo ušlý zisk, a zároveň paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať ani za zmenšenie majetku ani za ušlý majetkový prospech. Navrhovateľ by v každom konkrétnom konaní na preukázanie vzniku škody musel produkovať dôkazy preukazujúce škodu pri každej individuálnej pohľadávke. Požadovať paušálne sumy za spomínané vecné všeobecne uvedené činnosti je nesprávne a účelové.

Od povinnosti riadne preukázať vznik a výšku škody navrhovateľa neodbremeňuje množstvo podaných žalôb, ťažkosti pri jej vyčíslení a preukazovaní, ani ochrana osobných údajov, obchodného tajomstva, či dôverných informácií, teda skutočnosti, ktorými navrhovateľ exemplárne nesplnenie dôkaznej povinnosti odôvodňuje. Z uvedeného mal odporca za to, že navrhovateľ právne relevantným spôsobom nepreukázal ani vznik škody, ani výšku škody.

Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Podľa ods. 3 citovaného zákonného ustanovenia, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa ods. 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na:

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Je pravdou, že navrhovateľ poukazuje na viacero nálezov Ústavného súdu SR, kde rozhodoval o poskytnutí finančného zadosťučinenia za zbytočné prietahy. Poskytovanie finančnej satisfakcie však nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu. Nie je preto možné vychádzať z paušálnej sumy 660,-Eur, ktorá by mala byť priznaná za každý rok prietáhov. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojej rozhodovacej činnosti prihliadal aj na to, či sťažnosť predsedovi súdu viedla k náprave

alebo nie. Pokiaľ však navrhovateľ takýto prostriedok nevyužil, je neprijateľné, aby sa priznávala náhrada nemajetkovej ujmy podľa vybratých nálezov Ústavného súdu SR, keď predseda príslušného súdu nemal ani len teoretickú možnosť prípadnú nápravu zjednať. Ďalej treba zdôrazniť, že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný. Pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery sú právne bezvýznamné v predmetnom konaní, pretože náhradu škody a nemajetkovej ujmy si uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba (bližšie pozri rozsudok NS ČR sp. zn. XXCdo XXX/XXXX).

V neposlednom rade nie je možné nespomenúť povahu a predmet konaní, v ktorých malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť, a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti navrhovateľa a povedomí, ktoré je okolo navrhovateľa v spojení s jeho aktivitou vytvorené. V posledných rokoch všetky zložky štátnej moci zamerali svoju pozornosť na ochranu spotrebiteľských práv, pričom je všeobecne známa notorieta, že potrebu ochrany práv spotrebiteľov podmienila najmä činnosť navrhovateľa na trhu spotrebiteľských úverov. Práve uplatňovanie rôznych pohľadávok z titulu spotrebiteľských úverov je predmetom exekučných konaní, ktoré navrhovateľ inicioval, a v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu.

Odporca zároveň vzniesol námietku premlčania, a to pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia pred dňom 23.04.2009, t.j. tri roky pred dňom, kedy boli odporcovi doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so skutočnosťami uvádzanými v odôvodnení podaného návrhu a oboznámením sa s obsahom exekučných spisov vedených tunajším súdom v dotknutých konaniach, a zistil tento skutkový stav:

Vo vzťahu k sp.zn. 12C/177/2012 súd z exekučného spisu vedeného tunajším súdom pod sp.zn. XXEr/XXX/XXXX zistil, že sa jedná o exekučné konanie, v ktorom navrhovateľ v postavení oprávneného dňa 01.11.2008 podal u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému U. B., T.: XXXXXXXX, a to na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a.s. sp. zn. A. XXXXX/XX zo dňa 30.07.2008. Súdny exekútor následne podal na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 01.12.2008. Okresný súd o žiadosti súdneho exekútora rozhodol dňa 10.12.2008 vydaním poverenia číslo XXXX XXXXXX.

Vo vzťahu k sp.zn. 12C/178/2012 súd z exekučného spisu vedeného tunajším súdom pod sp.zn. XXEr/XX/XXXX zistil, že sa jedná o exekučné konanie, v ktorom navrhovateľ v postavení oprávneného dňa 16.12.2008 podal u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému Q. Š., G.. XX.XX.XXXX, a to na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a.s. sp. zn. A. XXXXX/XX zo dňa 25.09.2008. Súdny exekútor následne podal na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 09.01.2009. Okresný súd o žiadosti súdneho exekútora rozhodol dňa 20.01.2009 vydaním poverenia číslo XXXX XXXXXX.

Vo vzťahu k sp.zn. 12C/179/2012 súd z exekučného spisu vedeného tunajším súdom pod sp.zn. XXEr/XXX/XXXX zistil, že sa jedná o exekučné konanie, v ktorom navrhovateľ v postavení oprávneného podal u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému L. Z., G.. XX.XX.XXXX, a to na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a.s. sp. zn. A. XXXXX/XX zo dňa 15.01.2009. Súdny exekútor následne podal na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 03.06.2009. Okresný súd o žiadosti súdneho exekútora rozhodol dňa 05.06.2009 vydaním poverenia číslo XXXX XXXXXX.

Vo vzťahu k sp.zn. 12C/180/2012 súd z exekučného spisu vedeného tunajším súdom pod sp.zn. XXEr/XXX/XXXX zistil, že sa jedná o exekučné konanie, v ktorom navrhovateľ v postavení oprávneného dňa 26.10.2008 podal u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému E. Q., G.. XX.XX.XXXX, a to na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a.s. sp. zn. A. XXXXX/XX zo dňa 30.07.2008. Súdny exekútor následne podal na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie

exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 13.11.2008. Okresný súd o žiadosti súdneho exekútora rozhodol dňa 09.02.2009 vydaním poverenia číslo XXXX XXXXXX.

Vo vzťahu k sp.zn. 12C/181/2012 súd z exekučného spisu vedeného tunajším súdom pod sp.zn. XXEr/XXX/XXXX zistil, že sa jedná o exekučné konanie, v ktorom navrhovateľ v postavení oprávneného dňa 22.06.2007 podal u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému B. Š., G.. XX.XX.XXXX, a to na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a.s. sp. zn. A. XXXX/XX zo dňa 17.04.2007. Súdny exekútor následne podal na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 11.07.2007. Okresný súd o žiadosti súdneho exekútora rozhodol dňa 24.07.2007 vydaním poverenia číslo XXXX XXXXXX.

Vo vzťahu k sp.zn. 12C/192/2012 súd z exekučného spisu vedeného tunajším súdom pod sp.zn. XXEr/XXX/XXXX zistil, že sa jedná o exekučné konanie, v ktorom navrhovateľ v postavení oprávneného dňa 23.03.2010 podal u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému K. L. U. - E., T. XXXXXXXX, a to na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a.s. sp. zn. A. XXXXX/XX zo dňa 29.01.2010. Súdny exekútor následne podal na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 10.05.2010. Okresný súd o žiadosti súdneho exekútora rozhodol dňa 05.11.2010 vydaním poverenia číslo XXXX XXXXXX.

Vo vzťahu k sp.zn. 12C/193/2012 súd z exekučného spisu vedeného tunajším súdom pod sp.zn. XXEr/XXX/XXXX zistil, že sa jedná o exekučné konanie, v ktorom navrhovateľ v postavení oprávneného dňa 26.08.2009 podal u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému L. U., G.. XX.XX.XXXX, a to na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a.s. sp. zn. A. XXXXX/XX zo dňa 10.07.2009. Súdny exekútor následne podal na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 14.10.2009. Okresný súd o žiadosti súdneho exekútora rozhodol uznesením č.k. XXEr/XXX/XXXX-XX zo dňa 04.01.2009 tak, že žiadosť súdneho exekútora zamietol v časti o vymoženie úroku z omeškania nad 10% ročne zo sumy 544,40 Eur od 06.03.2009 do zaplatenie a vo zvyšku dňa 10.05.2010 vydaním poverenia číslo XXXX XXXXXX.

Vo vzťahu k sp.zn. 12C/194/2012 súd z exekučného spisu vedeného tunajším súdom pod sp.zn. XXEr/XXX/XXXX zistil, že sa jedná o exekučné konanie, v ktorom navrhovateľ v postavení oprávneného dňa 24.05.2010 podal u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému W. B., T.: XXXXXXXX, a to na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a.s. sp. zn. A. XXXXX/XX zo dňa 19.04.2010. Súdny exekútor následne podal na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 16.07.2010. Okresný súd o žiadosti súdneho exekútora rozhodol dňa 14.01.2011 vydaním poverenia číslo XXXX XXXXXX.

Vo vzťahu k sp.zn. 12C/195/2012 súd z exekučného spisu vedeného tunajším súdom pod sp.zn. XXEr/XXX/XXXX zistil, že sa jedná o exekučné konanie, v ktorom navrhovateľ v postavení oprávneného dňa 25.05.2011 podal u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému P. C., G.. XX.XX.XXXX, a to na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a.s. sp. zn. A. XXXXX/XX zo dňa 17.02.2011. Súdny exekútor následne podal na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 28.07.2011. Okresný súd o žiadosti súdneho exekútora rozhodol dňa 02.08.2011 vydaním poverenia č.k. XXEr/XXX/XXXX-XX.

Vo vzťahu k sp.zn. 12C/196/2012 súd z exekučného spisu vedeného tunajším súdom pod sp.zn. XXEr/XXX/XXXX zistil, že sa jedná o exekučné konanie, v ktorom navrhovateľ v postavení oprávneného dňa 26.06.2009 podal u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému A. Ď., G.. XX.XX.XXXX, a to na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a.s. sp. zn. A. XXXXX/XX. Súdny exekútor následne podal na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 24.07.2009. Okresný súd o žiadosti súdneho exekútora rozhodol dňa 10.08.2009 vydaním poverenia číslo XXXX XXXXXX.

Vo vzťahu k sp.zn. 12C/197/2012 súd z exekučného spisu vedeného tunajším súdom pod sp.zn. XXEr/XXX/XXXX zistil, že sa jedná o exekučné konanie, v ktorom navrhovateľ v postavení oprávneného dňa 08.03.2010 podal u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému B. K., G.. XX.XX.XXXX, a to na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a.s. sp. zn. A. XXXXX/XXXX zo dňa 04.11.2009. Súdny exekútor následne podal na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 28.04.2010. Okresný súd o žiadosti súdneho exekútora rozhodol dňa 28.04.2010 vydaním poverenia číslo XXXX XXXXXX.

Vo vzťahu k sp.zn. 12C/198/2012 súd z exekučného spisu vedeného tunajším súdom pod sp.zn. XXEr/XXX/XXXX zistil, že sa jedná o exekučné konanie, v ktorom navrhovateľ v postavení oprávneného dňa 05.08.2010 podal u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému M. Č. - Q., T.: XXXXXXXX, a to na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a.s. sp. zn. A. XXXXX/XX zo dňa 26.05.2010. Súdny exekútor následne podal na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 14.10.2010. Okresný súd o žiadosti súdneho exekútora rozhodol dňa 19.05.2011 vydaním poverenia číslo XXXX XXXXXX.

Vo vzťahu k sp.zn. 8C/198/2012 súd z exekučného spisu vedeného tunajším súdom pod sp.zn. XXEr/XXX/XXXX zistil, že sa jedná o exekučné konanie, v ktorom navrhovateľ v postavení oprávneného dňa 18.03.2010 podal u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému M. K., T.: XXXXXXXX, a to na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a.s. sp. zn. A. XXXXX/XX zo dňa 19.11.2009. Súdny exekútor následne podal na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 28.04.2010. Okresný súd o žiadosti súdneho exekútora rozhodol uznesením č.k. XXEr/XXX/XXXX-XX zo dňa 05.01.2011 tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Uznesenie okresného súdu na odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. XXCoE/XXX/XXXX-XX zo dňa 31.03.2011 zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Súd opätovne o žiadosti súdneho exekútora rozhodol dňa 03.01.2012 vydaním poverenia sp.zn. XXEr/XXX/XXXX.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d) zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), exekúciu možno vykonať aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmerov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. *) Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 9 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom v čase začatia konania, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom v čase začatia konania, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom v čase začatia konania, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom v čase začatia konania, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom v čase začatia konania, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom v čase začatia konania, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom v čase začatia konania, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom v čase začatia konania, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa § 19 ods. 3 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom v čase začatia konania, lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Základnými zákonnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu podľa zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci sú: a.) nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, b.) vznik škody a c.) príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je uvedeným zákonom koncipovaná ako zodpovednosť objektívna, ktorej sa v zmysle ustanovenia § 3 ods. 2 predmetného zákona nemožno zbaviť. Z uvedeného potom vyplýva, že zo strany oprávneného subjektu nie je potrebné preukazovať zavinenie (úmysel resp. nebanlivosť), ale postačuje preukázanie skutočnosti, že vzniknutá škoda je výsledkom činnosti príslušného štátneho orgánu. Ústavný základ tejto zodpovednosti je koncipovaný v čl. 46 ods. 3 Ústavy SR, podľa ktorého, každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom. V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda. Škodou sa pritom rozumie majetková ujma, ktorá vznikla fyzickej alebo právnickej osobe, je vyjadriteľná v peniazoch a spočíva v zmenšení

(úbytku) existujúceho majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré bolo potrebné vynaložiť na to, aby sa vec uviedla do predošlého stavu resp., aby sa v peniazoch vyvážili dôsledky toho, že navrátenie do predošlého stavu nie je možné alebo účelné. Ďalej platí, že kauzálny nexus medzi nesprávnym úradným postupom a škodou je vzťahom príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný a nie iba sprostredkovaný. V nadväznosti na to treba podotknúť, že pri zisťovaní existencie príčinnej súvislosti je žiaduce upriamiť pozornosť na skúmanie toho, či v rámci skutočností prichádzajúcich v danom prípade do úvahy ako príčina škody existuje taká skutočnosť, s ktorou zákonodarca spája zodpovednosť za škodu. Nesprávny úradný postup môže mať potom za následok vznik zodpovednosti podľa citovaného zákona iba vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku navrhovateľa, ktoré bolo priamo a nesprostredkovane spôsobené práve a len týmto postupom. A teda postupom, ktorý by bol z hľadiska zmenšenia majetku navrhovateľa rozhodujúcim t.j., ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, jeho majetok by sa nezmenšil.

S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia, ako aj vykonané dokazovanie súd žalobu navrhovateľa vo veci pôvodného žalobného návrhu s pridelenou sp.zn. 12C/177/2012, ale aj vo veci ostatných žalobných návrhov, ktoré boli pôvodne zapísané pod sp.zn. 12C/178/2012, 12C/179/2012, 12C/180/2012, 12C/181/2012, 12C/192/2012, 12C/193/2012, 12C/194/2012, 12C/195/2012, 12C/196/2012, 12C/197/2012, 12C/198/2012 a 8C/198/2012, zamietol ako neodôvodnenú a neopodstatnenú, keď súd nezistil kumulatívne splnenie základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z..

Navrhovateľ sa vo všetkých uvedených prípadoch domáha náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom s tým, že súd nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia v zákonom stanovenej lehote, resp. že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z vykonaného dokazovania, v rámci ktorého sa oboznámil s obsahom pripojených exekučných spisov súd zistil, že v žiadnom z uvedených prípadov nebolo poverenie súdnemu exekútorovi udelené, ale v každom z už uvedených exekučných konaní bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá.

V nadväznosti na uvedené súd predovšetkým poukazuje na to, že v obsahu § 44 ods. 2 Exekučného poriadku je zvýraznená zodpovednosť exekučného súdu za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, pretože vydanie poverenia musí byť výsledkom náležitého preskúmania exekučného titulu, žiadosti o vydanie poverenia a návrhu na vykonanie exekúcie. Súd má povinnosť predovšetkým pred udelením poverenia súdnemu exekútorovi skúmať, či sú naplnené formálne a materiálne predpoklady pre vedenie exekúcie. V súvislosti s výkladom ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súd dáva do pozornosti judikatúru Najvyššieho súdu SR, a to uznesenie NS SR sp. zn. X R. XXX/XXXX zo dňa 13.10.2011 (publikované v Zbierke stanovísk NS a súdov SR č. X/XXXX s. 46), uznesenie NS SR sp. zn. X R. XXX/XXXX zo dňa 18.09.2012 (publikované v Zbierke stanovísk NS a súdov SR č. X/XXXX s. 35) a uznesenie NS SR sp. zn. X R. XXX/XXXX zo dňa 10. októbra 2012 publikované v Zbierke stanovísk NS a súdov SR č. X/XXXX s. 27).

Exekučný súd sa už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie okrem iného zaoberá tým, či rozhodnutie (iný titul) uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie, a či z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch ide o rozhodnutie (iný titul) vykonateľné tak po stránke formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané), ako aj materiálnej (z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia - jednak určitosť, zrozumiteľnosť, a presnosť označenia subjektov práv a povinností, jednak vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať). V rámci tohto skúmania nie je exekučný súd oprávnený posudzovať vecnú správnosť (skutkové a právne závery) rozsudku všeobecného súdu, ani rozsudku rozhodcovského súdu. Exekučný súd nedisponuje právomocou rušiť či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom; nemôže naprávať chyby a nedostatky exekučného titulu. Osobitosť postavenia rozhodcovského súdu spočíva medzi iným v tom, že jeho právomoc vec prejednať a rozhodnúť sa odvodzuje od rozhodcovskej zmluvy.

Predpokladom právomoci rozhodcovského súdu je teda platné uzavretie rozhodcovskej zmluvy medzi zmluvnými stranami, a to či už vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky. Ak právomoc rozhodcovského súdu závisí od existencie platnej rozhodcovskej zmluvy a exekučný súd má povinnosť v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zisťovať rozpor exekučného titulu so zákonom (mediiným

aj to, či bol vydaný orgánom s právomocou na jeho vydanie), je logické, že exekučný súd musí pri tomto zisťovaní posúdiť nielen to, či rozhodcovská zmluva bola medzi zmluvnými stranami vôbec uzavretá, ale aj to, či bola uzavretá platne. Iba platná rozhodcovská zmluva (doložka) môže totiž založiť právomoc rozhodcovského súdu určitú vec prejednať a rozhodnúť; pokiaľ je tento právny úkon absolútne neplatný, hľadá sa naň, akoby nikdy nebol uzavretý. Ak exekučný súd skúma platnosť rozhodcovskej doložky, takýto postup nemožno považovať za posudzovanie vecnej správnosti rozsudku rozhodcovského súdu, ale takýto postup exekučného súdu treba považovať len za realizáciu oprávnenia vyplývajúceho z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku.

Ako súd zistil vykonaným dokazovaním z obsahu predmetných exekučných spisov, vo všetkých prípadoch išlo o výkon rozhodcovských rozsudkov voči subjektom, ktoré mali postavenie spotrebiteľa. Pričom v zmysle uznesenia NS SR sp. zn. X R. XXX/XXXX zo dňa 18.09.2012, v dôsledku toho aj v prípade, že spotrebiteľ ako účastník rozhodcovského konania nevyužije možnosť spochybniť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy v rozhodcovskom konaní alebo podľa ustanovení zákona č. 244/2002 Z.z., je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy (doložky); v prípade zistenia, že rozhodcovská zmluva (doložka) nebola (platne) uzavretá, musí exekučný súd konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom znamenajúci materiálnu nevykonateľnosť rozhodcovského rozsudku.

Na základe uvedeného je možné vyvodiť, že exekučný súd v predmetných exekučných konaniach tým, že žiadosť súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, postupoval v súlade § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, a teda nemožno dovodiť, že samotným zamietnutím žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ktorý by mal mať za následok vznik práva na náhradu škody voči odporcovi. Nakoľko nebol naplnený tento zásadný pojmový predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu, to malo za následok konštatovanie súdu o nedôvodnosti návrhu na začatie konania v celom rozsahu.

Taktiež je potrebné uviesť, že rozhodcovské konanie v zmysle zákona č. 244/2002 Z.z. predstavuje fakultatívnu alternatívu k občianskemu súdnemu konaniu, ktorú si na uplatnenie svojich pohľadávok navrhovateľ voči svojim dlžníkom zvolil dobrovoľne, pričom tým nebolo dotknuté jeho právo uplatniť predmetné pohľadávky v občianskom súdnom konaní. Pokiaľ zvolil ako alternatívu pre uplatnenie svojich pohľadávok rozhodcovské konanie, ktorého výsledkom bolo rozhodnutie, ktoré exekučný súd v rámci prieskumnej právomoci vyplývajúcej z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyhodnotil ako formálne a materiálne nevykonateľné, tak táto okolnosť nemôže byť na ťarchu odporcu.

K tvrdeniam navrhovateľa, že exekučný súd nerozhodol v predmetných exekučných veciach v zákonnej 15 - dňovej lehote vyplývajúcej z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. Ú. XXX/XXXX-XX zo dňa 14.12.2012, v ktorom tento uviedol, že lehota 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie neplatí, ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom a musí rozhodnúť o zamietnutí žiadosti o vykonanie exekúcie. Súd konštatuje, že dĺžka exekučného konania od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia súdu až do času vydania rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, ani v jednom prípade absolútne nie je takej povahy, aby bolo možné v danej veci vysloviť porušenie práva navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Na tomto mieste musí súd zdôrazniť aj tú skutočnosť, že otázku, či v konkrétnom prípade došlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantovaného čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, je vo výlučnej kompetencii Ústavného súdu SR, ktorý túto otázku, aj s odkazom na jeho ustálenú judikatúru, skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti daného prípadu vychádzajúc pritom z kritérií ako zložitost' veci, správanie účastníka konania a samotný postup súdu. V nadväznosti na uvedené potom platí, že v kompetencii súdu v rámci konania o náhradu škody podľa vyššie citovaného zákona nie je preskúmavanie súdneho konania z hľadiska existencie prieťahov v konaní, ktoré by odôvodňovali priznanie nárokov uplatnených podľa uvedeného zákona, nakoľko to prináleží iba Ústavnému súdu SR na podklade ústavnej sťažnosti resp. predsedovi súdu na podklade sťažnosti účastníka konania na prieťahy v konaní. V prípade opačného výkladu by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené súčasne preskúmavať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prieťahov v konaní. Záverom súd konštatuje, že v tomto konaní súd nie je oprávnený konštatovať, že vo veci došlo k prieťahom.

Na základe vyššie uvedených skutočností a vykonanom dokazovaní súd dospel k jednoznačnému záveru, že na strane odporcu, ktorý v danom prípade konal prostredníctvom exekučného súdu, nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu majúceho za následok vznik škody, a teda súd dospel k záveru, že v danej veci neexistuje právny základ a sice zodpovednosť odporcu za škodu, ktorá mala vzniknúť na strane navrhovateľa, a preto návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol. V dôsledku uvedeného sa súd nezaoberal výškou škody, a teda majetkovej ujmy a nemajetkovej ujmy uplatňovanej navrhovateľom.

K námietke premlčania vznesenej zo strany odporcu súd rovnako uvádza, že touto sa nezaoberal, nakoľko konštatoval, že nárok navrhovateľa nie je dôvodný.

Podobne, s analogickým odôvodnením, súd zamietol nároky navrhovateľa aj v ostatných veciach spojených na spoločné konanie vedené pod sp. zn. 12C/177/2012. Dôvody súdneho rozhodnutia sú identické a právna argumentácia totožná s argumentáciou uvádzanou vo veci žalobného návrhu s pridelenou sp. zn. 12C/177/2012. Vzhľadom na to, že navrhovateľ právne relevantným spôsobom nepreukázal kumulatívne splnenie základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., súd považoval žaloby za právne neopodstatnené a neodôvodnené aj v spojených veciach.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ust. § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“), podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Nakoľko si však odporca náhradu trov konania neuplatnil a ani zo súdneho spisu nevyplyva, že by mu trovy konania vznikli, súd odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Navrhovateľ v predmetnom konaní doručil súdu dňa 13.03.2015 návrh na zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásad nestrannosti súdu a sudcu zo dňa 13.03.2015, kde navrhol, aby súd konanie vedené pod sp. zn. 12C/177/2012 prerušil a to do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevyhlásenia sudcu povereného prejednávaním veci. Navrhovateľ k svojmu návrhu na prerušenie konania priložil aj ústavnú sťažnosť, v ktorej ako sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, tj. právo na súdnu ochranu a osobitne práva na zákonného sudcu (čl. 48 ods. 1 Ústavy SR) a práva na prerokovanie veci nestranným súdom a základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, tj. právo na nestranný súd zriadený zákonom, do ktorých malo byť zasiahnuté uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. XXNcC/XX/XXXX zo dňa 12.10.2012 tak, že ponechal Okresnému súdu Zvolen možnosť rozhodovať vo veci sťažovateľa tým, že nevyhlásil všetkých sudcov Okresného súdu Zvolen z prejednávania a rozhodovania vo veci sp. zn. 12C/177/2012.

Zároveň navrhovateľ v predmetnom konaní doručil súdu dňa 13.03.2015 návrh na prerušenie konania zo dňa 13.03.2015, ktorý odôvodnil tým, že pred Okresným súdom Prešov prebieha pod sp. zn. XC/X/XXXX konanie o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie. V uvedenom konaní vystupujú na strane žalovaných v 1. rade Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky a v 2. rade spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598. Okresný súd Prešov v danom konaní uznesením zo dňa 07.10.2013 v súlade s § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. rozhodol o prerušení konania do rozhodnutia Súdneho dvora o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhol položiť žalovaný v 1. rade Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, pričom ide o nasledovné otázky:

1. Môže vzniknúť zodpovednosť členského štátu za porušenie komunitárneho práva pred tým, ako účastník konania využije všetky právne prostriedky prislúchajúce mu podľa právneho poriadku členského štátu v konaní o výkone rozhodnutia; vzhľadom na skutkový stav veci môže v tomto prípade vzniknúť táto zodpovednosť členského štátu pred samotným ukončením konania o výkon rozhodnutia a pred vyčerpaním možnosti žalobkyne požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia?

2. V prípade ak áno, je dostatočne jasným a závažným porušením komunitárneho práva konanie orgánu, ktoré opisuje žalobkyňa, vzhľadom na daný skutkový stav, najmä vzhľadom na jej absolútnu nečinnosť a vzhľadom na nevyčerpanie všetkých právnych prostriedkov nápravy umožnených právom členského štátu?

3. Ak ide v tomto prípade o dostatočne závažné porušenie komunitárneho práva, je žalobkyňou uplatňovaná suma škodou, za ktorú má zodpovedať členský štát; možno škodu v tomto poňatí stotožňovať s vymoženou pohľadávkou, ktorá je bezdôvodným obohatením?

4. Má vydanie bezdôvodného obohatenia, ako právny prostriedok nápravy, prednosť pred náhradou škody?

Zodpovedanie uvedených prejudiciálnych otázok má podľa navrhovateľa pre ďalší priebeh konania a rozhodnutie v konaní vedenom pred tunajším súdom pod sp. zn. 12C/177/2012 zásadný význam, nakoľko pre vznik nároku na náhradu škody má fundamentálny význam posúdenie správnosti postupu exekučného súdu pri vydávaní poverenia na výkon exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu. Na základe uvedených dôvodov navrhol navrhovateľ konanie sp.zn. 12C/177/2012 prerušiť v zmysle § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p..

Podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

V zmysle ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. je súd povinný prerušiť konanie v prípade, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť ani ako otázku predbežnú. Ide predovšetkým o otázky uvedené v ustanovení § 135 ods. 1 O.s.p. K prerušeniu konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. súd fakultatívne pristúpi vtedy, ak prebieha iné konanie alebo ak dal podnet na také konanie, v ktorom sa rieši tzv. predbežná (prejudiciálna) otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu a ktorú by si inak mohol predbežne vyriešiť sám (§ 135 ods. 2 O.s.p.).

Súd po oboznámení sa s oboma návrhmi na prerušenie konania dospel k záveru, že ani v jednom z prípadov nezistil podmienky pre prerušenie konania vyžadované ust. § 109 O.s.p., a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a oba návrhy navrhovateľa na prerušenie konania zamietol.

Vo vzťahu k prvému návrhu na prerušenie konania, ktorý navrhovateľ odôvodnil podaním ústavnej sťažnosti pre porušenie základného práva na súdnu ochranu, keď podľa jeho názoru krajský súd nesprávne rozhodol o nevyúčení sudcov Okresného súdu Zvolen z prejednávania predmetnej právnej veci, a preto je potrebné počkať na rozhodnutie ústavného súdu o tejto sťažnosti. Súd má za to, že konanie o uvedenej ústavnej sťažnosti nie je konaním, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní, resp. že by dokonca od jej vyriešenia priamo závisel výsledok sporu vo veci samej. To, či a ktorý sudca Okresného súdu Zvolen je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, proti odporcovi Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, postupom podľa § 16 ods. 1 O.s.p. vyriešil Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd nadriadený a to tak, že vo svojich príslušných rozhodnutiach konštatoval, že pochybnosť o nezáujatosti môže existovať len u sudcu, ktorý sa prípadne podieľal alebo mohol podieľať na procese a rozhodovaní v konkrétnej veci, v ktorej mala navrhovateľovi vzniknúť ním tvrdená a uplatňovaná škoda z titulu nesprávneho úradného postupu. V zmysle uvedeného tunajší súd uzavrel, že neexistuje dôvod na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., pretože neprebíha žiadne konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu v tejto veci. Rovnako neexistuje ani dôvod na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p., pretože otázku, či vo veci rozhodoval vylúčený sudca, môže preskúmať súd vyššieho stupňa v riadnom inštančnom postupe na základe riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov, nie Ústavný súd v konaní o sťažnosti navrhovateľa, ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa článku 46 ods. 1 a článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako to vyplýva z uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky v skutkovo a právne totožných veciach napr. sp. zn. I. Ú. XX/XXXX zo dňa 06.02.2013, resp. I. Ú.A. XX/XXXX zo dňa 13.02.2013. Uvedenými uzneseniami Ústavný súd Slovenskej republiky sťažnosti

obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ s.r.o. proti uzneseniam Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorými rozhodol tak, že nevyvlúčil všetkých sudcov okresného súdu z prejednávania a rozhodovania veci na návrh navrhovateľa, odmietol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na ich prerokovanie a rozhodnutie.

Vo vzťahu k druhému návrhu na prerušenie konania, ktorý navrhovateľ odôvodnil tým, že pred Okresným súdom Prešov prebieha pod sp. zn. XC/X/XXXX konanie o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie, ktoré bolo prerušené do rozhodnutia Súdneho dvora o prejudiciálnych otázkach z dôvodu predloženia prejudiciálnych otázok, podľa názoru tunajšieho súdu v konaní vedenom Okresným súdom Prešov pod sp. zn. XC/X/XXXX sa nerieši žiadna otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie tunajšieho súdu v konaní vo veci samej. A to, ani pokiaľ ide o dotknuté vnútroštátne konanie vedené Okresným súdom Prešov, ktorého predmet, ale aj okruh účastníkov je odlišný od konania vedeného tunajším súdom pod sp. zn. 12C/177/2012. Rovnako podľa názoru súdu ani konanie o prejudiciálnych otázkach, ktoré boli v rámci predmetného vnútroštátneho konania Okresným súdom Prešov Súdnemu dvoru položené nie je konaním, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie tunajšieho súdu vo veci samej.

Keďže v prejednávanej veci neboli zistené podmienky pre prerušenie konania vyžadované ust. § 109 O.s.p., súd návrhy navrhovateľa na prerušenie konania zo dňa 13.03.2015 ako v plnom rozsahu nedôvodné zamietol

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v 2 vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., t. j.
 - 1) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
 - 2) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
 - 3) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
 - 4) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
 - 5) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
 - 6) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
 - 7) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
 - 8) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy
 - 9) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
 - 10) bol odvolacím súdom schválený zmier

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t. j.
 - 1) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
 - 2) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
 - 3) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,
 - 4) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).